

Cuvinte de Foc

Azis martirul Moța: „Avenii cu totu la dispoziție cea mai formidabilă dinaintă, cel mai rezistibil instrument de luptă, mai puternic decât tancurile și mitralierile: este propria noastră ceruire”

Si spusa ^{lui} a fost rețoracă. Când a sfințit-o cu propriul său sânge, lumina veche s'a contorsionat în lumina. S'a clătinat ca o sandrana roasă și rănicioasă de organele păcate și era gata să se prăbușească. Au rămas născuți mișcări. Lumina nouă în trăznea din înălțimi inaccesibile, unde, nu făcând dar nici un dul' lor hotărâre nu poate să se ridice. Aceasta for. mida bilă orbiă a nouii elite, făcând în ceruri, în împărăția credinței a necurării sufletului, asigură decizivă superioritate față de dusmanii și constituie cheia de vâlmășie a lumii.

Dar într-un război de viață și moarte, cum este ocel al neamului românesc, se întrebuințează toate naționale' opera luptătorilor săi. au incurs săbile neamului un formidabil explozibil, de cea mai autentică esență românească. Este explozibilul marilor mulțimi românești. A fost făcut în suferință, suferință, lacrimi, sânge în timpul amarei robii. A fost comprimat sub presiunea secunilor de înfrângere feroastră. Furtună și ostăzi în mâinile proprii dintr-un scrișuri ai sfântului nostru țaran cu fata mișcătoare de suferință și buzele arse. Este expresia cea mai dinamică a limbii românești. Cea mai potrivită pentru spoliatori de artăzi, care au pus-o la îndemână. Cuvântul ciocni. Dacă prima expresie este trăznet mult din cer, a doua e lavă tășnă din adâncurile pământului țării noastre, care a gemut și geme. Alți martiri, când torturați în lăuturi și sangeau, au gemut: o centă de ciocni străni.

Revolta împotriva „ciocnilor din Targoviste” bulime în toate bolile erice ale hardicilor romeni. Căci buc, blândul autor al idilelor țărănești, când a

iz lăchit teluric în acel năprasnic. Noi vrem păruant
la „ciocoul prubeag adus de vânt să ne pună în fața nitor.

Acest-cușant-caplozibil popular înră, e rănit
de străini. Vor să ne lăture. ~~Nege~~ Negustorii interna-
ționali de haine vechi și arme. Toti și dogri Auschimiti
și alți venetici, prin cozile de topor, prin fite lună să-l
oprișcă și în vâltoare mistu toare să asvârle în aer
asezările milenare ale neamului românesc. Vor să
ne distrugă cu propria noastră armă. De aceea tre-
buie să neghem. Dar nu numai atât. Trebuie să
mărim cu vigoare această armă care rezolvă în
acelasi timp chestiunile naționale și probleme so-
ciale, pentru cănd nici nu pici or. Al. ciocoul prubeag
adus de vânt, nu ne răzicăre în această doră!

Nu mai în felul acesta vom de pace și fetele lor
milițoarelor de țărani români, care au răst înpi-
lati și umiliti de arendarii venetici pe lângă velle lor
milenare.

Const. Papanece